

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 2.—Núm. 44.—Diumenge 2 de Juny de 1901.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrecs públics: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils, sino tot quant se refereixi á la organització interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats, y que dintre de Catalunya's facili en última instància 'ls plets y causas: volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forosa presti servey tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897.)

L' Assamblea de Tarrasa

Qui no hagi pogut donar compte de la importància del moviment catalanista, sense ferse ben bé càrrec de sa gradiositat, perque es impossible no veyntho per llurs propis ulls, trobarà en la ressenya de la darrera Assemblea motius suficients per comprender que l' desvetllament nacional del nostre poble es un fet y que l' triomf dels ideals autonomistas á Catalunya es inevitable, malgrat totas las violències y persecucions de la gent del Centre d' Espanya.

Representants de tots los indrets de la Terra hi han acudit, animats per la mateixa fe, sadollats d' un mateix esperit de germanor y desitjos de conseguir, treballant ab entusiasme, la llibertat de Catalunya. Y es que ja no es aspiració d' uns quants, sinó qu' està en la conciència de la immensa majoria dels catalans, l' aspiració noble y patriòtica de retornar a nostra Pàtria son antich explendor, il·luminantla pera sempre de l' omínous jou que la ofega, y la ferma convicció de qu' s' ha d' anar de dret á la revisió d' aquell contracte que, falsejat traydorament pels encarregats de cumplirlo, 'ns ha fet esclaus d' aquests vividors polítichs sense dignitat y vergonya que han portat á l' Estat espanyol á la desfeta més terrible que may s' hagi vist.

Després de tants anys de sufriments y ve-

Guimerá, Oriol Martí y Antoni Suñol. En representació de l' autoritat hi assistí l' tenent d' alcalde de Tarrasa D. Domingo Palet.

Allavors començaren á desfilar per l' escenari 'ls delegats de tots los indrets de Catalunya, presentant los nomenaments que 'ls acreditavan. Eran prop de 400. Entre aquests foren acollits ab entusiastas aplaudiments, los Srs. Pujol, representant dels companys catalanistes de París; Juli Vidal, del periòdich de Manila *Avant sempre-sempre avant*; Golorons, dels catalans que viuen á Alger y en Pere Aldavert, director de *La Renaixensa*.

Los periòdichs catalans representants oficialment á l' Assamblea per perteneixer a la Unió, eran, per ordre de presentació, 'ls següents: *La Nació Catalana*, *Joventut*, *Lo Camp de Tarragona*, *Lo Gerónés*, *Lo Catalanista* (Sabadell), *La Veu de Montserrat* (Vich), *La Renaixensa*, *Lo Pi de les Tres Brancas* (Berga) y *La Comarca de Lleida*.

Ademés hi havia nombrosa representació de la premsa barcelonina y demés regions catalanes, y alguns corresponents d' alguns diaris de fòra de Catalunya.

Se procedí á la constitució de la mesa, proposant lo senyor Vidal, com així s' acordà, que s' nomenessin per aclamació als senyors següents: Folguera y Durán, president; Archs,

Renyé, Botet, y Siso y Gibert, vispresidents; y Marsans y Vallés (Joan), secretaris. A proposta del Sr. Suñol (Antón), s' acceptà per vispresidents honoraris als demés individus de la Junta Permanent. Lo president digué que l' senyor Renyé, de Lleida, 's veia impossibilitat d' assistir.

Després de constituida la mesa 'l senyor Folguera y Durán prengué la paraula per agrahir la designació que s' havia fet, per més que l' càrrec que li conferien era per ell una pesada càrrega.

Digué que l' Catalanisme es una nombrosa família en la que tots suspiran y pènse al bé de sa estimada terra. Comprén que en un aplech tan nombrós de persones com es lo que forma la Unió Catalanista no hi hagi un criteri uniforme, ja que ni tantols se pot trobar en una senzilla reunió de tres persones. Però que may s' havia de sentar la doctrina de que per arribar á conseguir lo que tan honradament defensa l' Catalanisme poguessin usarse medis deshonrosos.

A continuació 'l senyor Marsans va llegir un notable discurs del venerable ex-president de la Unió D. Francisco Romaní y Puigdengolas, en quin, planyentse de no poguer assistir á la sessió, saludava á tots los delegats ab tot l' entusiasme de son cor, y desenrotillà atinadas consideracions sobre la manifesta oportunitat de l' Assamblea y dels temes anunciat, fent vots perque de Tarrassa ne surti un gloriós moviment de propagació de las nostres idees. Lo valios treball del senyor Romaní sigue rebut ab calorosos aplaudiments.

D. Domingo Martí y Juliá, vocal de la Permanent, estigué encarregat de defensar la totalitat dels temes presents per la Junta de la Unió, detallant com aquesta sempre ha procurat sincerament cumplir las aspiracions del Catalanisme. Després de la desfeta de las colonies, continua 'l doctor Martí, s' aplega sota la bandera del Catalanisme una gran munio de personas desenganyadas de la politica estúpida que condueixi á aquell cataclisme á l' Estat Espanyol, y quan la Unió feya 'ls actes necessaris pera encarrillar aquell espontani moviment, se nota certa confusió dintre l' Catalanisme, que donà per resultat la celebració de la actual Assamblea. La ponencia al formular los temes, objecte de la convocatoria, s' ha inspirat en un esperit de completa imparcialitat, sense que cap coacció estranya influís en sa determinació. Ab gran claretat feu lo análisis dels dos temes, recomanà que s' estudiessin ab serenitat pera aplicarlos ab recte criteri, no ab confusió y sense més ni més, perque allavars la base ab que's fonamentaria se enrutarà vergonyosament. Ademés la ponencia té un altre motiu; aquests moviments socials no poden ser impresionables, dels que enliuhernan, però que no realisan lo fi primordial ab que s' presentan, y per això l' Catalanisme no s' pot barrejar ab certs mohi-

nents, perque l' fi que realisa la nostra causa té immensa importància, y té d' analisar fondament los medis pera obtenir l' autonomia de Catalunya, fer opinio verament (catalana, trayentli tota mena d' influència política exòtica que fins ara ha sotrauejat lo nostre poble; fentli tenir una educació política completa, ab medis sans y fixos. Lo parlament del senyor Martí y Juliá obtingué molts aplaudiments.

A continuació s' va llegir lo següent telegrama transmès en idioma francès per alguns entusiastas catalans que viuen á Bilbao:

«Catalans que obligats per las lluytas de la vida s' troben lluny de sa estimada Catalunya, saluden afectuosament als companys de causa congregats en l' Assamblea de Tarrasa.»

Va ser molt aplaudit y l' públich sortí molt ben impresionat de la magestat de l' acte que regnà en tota la sessió. Eran las dotze.

Segona sessió

A dos quarts de quatre s' reanudà la sessió, y després de consignar la presencia de 60 delegats més, entre 'ls que va ser aclamat lo del Centre Català de Santiago de Cuba, se passà á la deliberació del primer tema que diu així:

«Interpretació y aclaració dels acorts de la Assamblea de Reus que fan referència á la lluya electoral y á la forma en que aquesta s' hagi de realitzar.

PRINCIPIS GENERALS.—L' Assamblea ratifica lo acordat á Reus referent á la intervenció del Catalanisme en la política activa prenen part en las lluytas electorals com á medi pera conseguir l' aplicació total y completa de las Bases de Manresa; més declara que, aprofitant los fets d' experiència que han resultat dels successos polítichs y socials ocorreguts d' ensa de l' Assamblea de Reus, no sols protesta de que no per això accepta l' règim actual, sinó també de que l' Catalanisme puga tranzigir ab los usos y costums de propaganda y lluya peculiares de la política espanyola, manifestant solemnement que 'ls principis continguts en las Bases de Manresa no poden per fins electorals ésser jamay estrafts, mutilats ni concilcats, y que la rectitud y pureza de procediments que imposan los principis de la causa catalanista, així com l' estalvi d' esforços que hagin de produir resultats xorachs y l' evitar l' aplanador mal social de la indiferència que segueix als desenganyos, exigeixen que á la lluya electoral sols hi acudeixi l' Catalanisme en las ocasions y circumstancies en que s' consideri que l' esforç ha d' ésser fructuós y la lluya digna y honrada.

Considerant que l' fi del Catalanisme, al mateix temps que l' assoliment de la autonomia de Catalunya es la purificació y normalizació dels usos, costums y funcions socials y de la política a Catalunya pera esborrar pera sempre més defectes y perversions que avergonyeixen y enfonzan, perque degradan, fent que en lo poble català totas las manifestacions de la vida social sian las dels pobles honrats, l' Assamblea fa la declaració de que la lluya electoral, com tots los actes del Catalanisme, s' ha de subjectar á las més severas reglas de la moral, oposantse per complert á que en cap ocasió la causa catalanista puga seguir los viaranys de corrupció que s' estilan en la política espanyola, repetint lo manifestat en la Assamblea de Reus: que es preferible la pèrdua de las eleccions á recorrer als indignes medis que condemnan los principis del Catalanisme.

L' Assamblea, atenent á que l' objecte principal del Catalanisme al concorrer á las eleccions legislativas, es usar d' aquest medi pera la implantació total de las Bases de Manresa, declara que la lluya electoral pera diputats á Corts y senadors ha d' esser considerada sempre com acció pertanyent á tot lo Catalanisme, perque l' acció que 'n resulti, en cas de triomfar, sia profitosa pera la totalitat de Catalunya.

Atenent que las Diputacions Provincials son corporacions purament administratives, l' Assamblea acorda que las eleccions provincials se subjectin á las prescripcions que han de regir pera la elecció d' ajuntaments.»

De la defensa de dit tema n' estigué encarregat per delegació de la Ponència D. Angel Guimerá.

Després de recordar què feya anys havia defensat la necessitat d' acudir á las eleccions, manifestat que á l' Assamblea s' veia ben clar lo avens del Catalanisme. Ayud lo regionalisme ja no té importància, puig son regionalistes fins los cacichs y per això s' fa necessari no confondre l' regionalisme ab lo catalanisme. Nosaltres no fem distinció entre la vida pública y la privada y no admetem més que una classe d' honradesa. S' ha d' anar á las eleccions, però ab la condició de que tots los electors sàpiguen fins ahont arriba l' Catalanisme rès n' espera de més enllà dels Pirineus de ahont sols n' ambiciona la civilisació y la cultura y no desitja imposar l' autonomia á las demés regions espanyolas, deixantlas en completa llibertat pera viure esclavitzadas si així ho desitjan.

En frases sentidissimas que promouhen llargues ovacions fa l' oràtoria del moviment nacional de Catalunya, manifestant que viurèm ab Espanya si aquesta vol viure, però que no consentirèm mai que l' Estat Espanyol passej pel mon civilisat lo cadavre de la nostra Pàtria á semblanza d' aquella, res a boia de

Castella que passejá á son marit mort per totas las enfrontades d' Espanya, y acabà fent un calorós elogi d' aquells catalans que tenian per tribuna 'ls marlets dels castells y per vèus les sorollosas descàrregas dels canóns.

Lo delegat senyor Rivera y Cuadrench presenta una esmena en contra del tema de la Ponència, fonamentantla en algunes manifestacions que donaren lloch á una llarga discussió.

Don Lluís Oller y Ferrer, de Reus, parlà en contra de la esmena, fent algunes consideracions sobre l' esperit que deu animar á la «Unió» devant de certs moviments, esperit, segons lo senyor Oller, de tolerància, però mantenintse inflexible en la direcció del Catalanisme.

Don Joseph Malagarriga, de l' Alt Ampurdà, presenta una altra esmena semblant á la del senyor Rivera, quinas á prechs del president, per la seva identitat, foren refosas.

Don Antoni Suñol, individu de la Ponència, defensà també la base, fent constar que l' paràgraf quint tenia ja cert punt de contacte ab la esmentada esmena, per lo que demanava que s' retirés agregantla á dit paràgraf y que s' discutiria al mateix temps que l' punt de la base, accedinti 'ls senyors Rivera y Malagarriga.

Don Ramon Pareras y Nogueras, delegat de La Garriga, presenta una esmena en la que s' declara contrari d' anar á la lluya electoral, pels efectes contraproduents que actualment produheixen, però á instances del president, en vista de l' esperit que regnava á la Assamblea favorable á la lluya electoral, fou retirada dita esmena per son autor.

A continuació van ser aprobats per aclamació 'ls principis generals del tema primer.

Totseguit s' entrà á la discussió de la primera base especial, que diu com segueix:

«BASES ESPECIALES.—I. Eleccions municipals y provincials.—Per la especial funció que realisa l' municipi en la vida social y el caràcter solzament administratiu de las diputacions provincials, y considerant que l' Catalanisme té com a fi principalissim la normalisació de la personalitat catalana, l' Assamblea acorda ratificar per complert en las conclusions de la de Reus que s' refereixen á las eleccions pera ajuntaments, las que regiran rambé per las eleccions provincials.

L' Assamblea recomana que tant las entitats adherides á la «Unió» com los delegats que concorren á las eleccions municipals y provincials ho comuniquin á la Junta Permanent notificantli després lo resultat.»

La base fou defensada ab gran brillantor per l' individu de la ponència don Joseph Oriol Martí, que en elocuents periodos feu veure lo beneficis que seria pels pobles portar als municipis y á las diputacions gent honrada y digne, però que en actes semblants se té d' anar ab freda serenitat, no portats per entusiastas

Primera sessió

A un quart d' onze del matí començà la primera sessió de l' Assamblea, fent constar lo President de la Unió, Sr. Folguera y Durán, l' agrahiment que s' havia de manifestar á la ciutat de Tarrasa per la rebuda feta als assambleistes. També feu constar los molts esforços de l' Agrupació Regionalista de Tarrasa pera l' bon èxit de l' Assamblea. Demanà als delegats que dispensessin las incorreccions que hi poguessin haver en las bases proposades á la deliberació dels que demostren tant amor á Catalunya.

En aquest punt lo local del Teatre Principal estava plé de nombrosa concurrencia. A la taula presidencial hi havia, además del Senyor Folguera, 'ls Srs. Martí y Juliá, Gibert, Roca,

lumnas y més columnas enjegantnos lospiros que quasi bé sabèm de memoria.

A pesar de llurs esforços, varen tindrer una decepció, ja que ni solzament va sentirse un crit ni va ferse cap manifestació, al menys que sortí dels 1000 y tants delegats catalanistes, que pogués indignar a l' espanyolista més acèrrim.

No obstant, ésser això la veritat, han fet correr que dits cartells foren estripats pels catalanistes, cosa que desmenteix lo següent telegramma que traduim d' un diari no catalanista: *Lo senyor Sagasta ha rebut un telegramma del Battle de Tarrassa, negant que ls catalanistas estrippers los cartells en que s' hi llegia, Viva España!*

Diferència hi ha d' haver entre ells y nosaltres. Los contraris del catalanisme llegeixen quelcom referent a nostres ideals y tot seguit emplean lo dò més hermós que té l' home, la paraula, pera dirigirnos los insults més groller; en canbi, nosaltres que tots los días veiem y legim los grans desgavells que per tots indrets fan aqueixa gent centralista, en lloc de correspondréls ab lo mateix diner, lo que fém es compadèxels y sentir moltíssim lo desgraciats que Déu los ha fet.

Si això fem en assumptos que nosaltres combatèm y ataquem amb totes las forces que podèm, què farem en los que no tan sols no impugnem sinó que obertament cauen dins lo nostre programa?

Si nosaltres ho volèm que visqui Espauya—ben clar ho va dir y en eloquent paragraf lo senyor Folguera en lo discurs de clausura de l' Assamblea—però la volèm ab vida diferent de la que avuy dia té, no la volèm centralista, la desitjèm autonòmista pera que pugui arribar ésser un Estat gran y capás de cumplir ab la missió que té de garantir los drets dels que la forman.

Però, ells, això no ho entenen; no comprenden, o més ben dit, no volen veure que la rahó està de part nostra y creuen que si no cridem *Viva España!* en castellà, ja som uns criminals empedernits.

¡Que desgraciats són!

Parla Sagasta

A Madrid sempre presentan las cosas del costat que ls hi convé. Als catalanistes tan aviat nos consideran uns sers abominables y dignes d' ésser passats per las armas, com nos creuen uns àngels en tota la extenció de la paraula.

En Sagasta, l' home de més *tupé* d' Espanya, va dir que l' Assamblea de Tarrassa ha tingut escassa significació y que l' catalanisme no dèu alarmar a ningú, tota vegada que llurs partidaris no aspiran més que a la descentralització.

Això es senzillament alegria d' un port que Sagasta dèu saber de sobra que l' Assamblea de Tarrassa fou un acte importantissim, que allí s' acoplen bastants cents catalans de totes las entraides de nostra terra, y que l' extraordinari entusiasme que hi regnà, ns fa tindrer una fe cega en lo prompte y complir triomf de la nostra causa.

Respecte a que no aspirèm més que a la descentralització, creyem que aquesta paraula està mal aplicada, perque Sagasta y tothom sab que a lo que aspirèm es a la completa autonòmia de Catalunya. Cal, donchs, que uns y altres diguem al pà, pà, y al ví, ví, puig tot això de la descentralització y fins del regionalisme, no son més qu' un parell de paraulas buydas de sentit y tan elàsticas que lo mateix se poden allargar d' aquí a Pekín, que d' aquí a la Oliva pera veure com van los treballs del dipòsit d' aigües, dipòsit que ja comensa a fer suau a més de quatre.

Però deixant això del dipòsit, que prou temps tindrem pera ocuparnosen, los hi recomanarem, que quan algú ls hi parli de descentralització y regionalisme, procurin esbrinar, si sota aquesta pell de bé hi ha l' llop, puig avuy dia fins los polítichs més desacreditats, ne son partidaris del regionalisme jcom que no ls compromet a rès!

Si s' tracta d' autonomistas, ja es una altre cosa, puig la paraula ja ho dit tot.

SENSACIÓNS D' ART

La pedrera del Medo

Seguint per la carretera de Barcelona enlla, a cosa d' uns deu kilòmetres de Tarragona, a mà esquerra, s' troba la pedrera anomenada «del Medo» d' ahont segons las creences del poble s' en tregueren los materials pera construir la nostra hermosa catedral. Ab tot, la esmentada pedrera data de la època romana, de quan l' antiga Tarraco assolí l' esclat d' esplendor que li fà ocupar un lloc tan distingit en les pàginas de la història.

De lluny, no vègentse més que la part que sobressurt per demunt de la vegetació, lo viatger que no n' tingües notícia de la seva existència, s' veuria enganyat creguentse aprop d' una piràmide enrunada: la roca viva tallada a cop d' eyna formant grahons y alguns blocs abandonats li donan aquest caracter. Mes, quan mogut per la curiositat tractés lo viatger d' aproparshi, ben aviat veuria desvanescuda la seva il·lusió. Però allavors també s' donaria compte de que la part admirada de lluny es la menys important d' aquell hermós monument, d' aquell monument construït sense anticips propòsits.

Al costat de la pedrera comensada á flor de terra, la roca tallada á plom forma una clotada d' uns vint y cinch metres de profunditat. Lo lloc, al fons d' aquella clotada, es espaisíssim, y sols pot baixarshi per una vessant que hi ha al costat de mitj-jorn, qu' es per ahont, sens dupte, debian anar trayent las pedres arrancades de la muntanya.

Al bell mitj, los arrencadors de pedra hi deixaren una senyal pera marcar la profunditat del lloc, ó potser per mer capricho senzillament. Una agulla de pedra en forma d' obelisc d' uns dos metres en quadro á la seva base, s' alça esbelta iniciant una lleuera espiral.

Al costat de ponent, trassant ànguls y més ànguls, s' hi observa á la pedrera com una mena d' aixamples fetas segurament ab lo propòsit d' estalviar l' treball de pujar á flor de terra las pedres, quina feyna se ls hauria presentat massa penosa exaggerant la fondaia.

Observant aquell treball de titáns, sembla que, engelots los obrers de la muntanya dels que à ciutat alsavan los famosos palau y monuments, procuren imprimir al tall de la roca un cert refinament; sembla vèwershi una mena de propòsit de fer ressaltar las línia; de trassar ràcsoles arredossats del sol de mitj-diada, adornant las parets de represa y escalonats impracticables.

Avuy, lo fons d' aquella pedrera romana està tapisat d' una vegetació esplèndida. Uns quants xiprers nascuts en aquella fondaia, han crescut esprimatxats, llarguissims, fins á guaytar l' arbreda que s' estén pels voltants d' aquell lloc. Enamorats del sol, s' han donat manya pera lograr son bés de vida, balançejantse moguts pel ventitjo que passa rellicant per la carena de la muntanya.

La pedra, á la part baixa, gayre bé tota està coberta de molsa, ó tenyida d' un gris de perla idealissim: als alts, amorsida pel sol, ha agafat aquell tò hermosissim d' or que presentan las pedres vellas á Tarragona.

Han cagut quasi tots los monuments del seu temps: d' algúns ja ni rastre n' queda; y los qu' han lograt aguantar-se al través de las centurias, tenen l' aspecte venerable de totes las coses vellas.

Deslliurada d' aquesta lley fatal, la pedrera «del Medo» sembla destinada á viure una joventut eterna.

Si la má de l' home no la esguerra,—malheir lo qui ho intenti!—tot lo més que pot passarli es què á forsa de centurias logri cegar la terra qu' arrastran las tempestats.

Y, això y tot, ella seguirà vivint com la perra á ne l' fons de la petxina.

FRANC. CARBÓ.

NOVÀS

Avuy tenen lloc las eleccions de senadors. No sabèm quins son los senyors que van en candidatura, ni ganas que tenim de saperlo, però lo que si sabèm, es que no n' hi ha cap que sigui de casa; l' un n' es castellà ó una cosa aixís, puig ningú sab d' ahont es; l' altre encara que porta l' apellido català, dèu ésser dels que sols se recordan de Catalunya quan venen eleccions, y l' darrer un senyor de Barcelona devot dels caciquistes, que no va poguer trobar lloc allí y s' esmunyi cap aquesta província, ahont lo cuneisme y l' mercantilisme polítich ho invadien tot.

¿Serèm aquí tan desgraciats, que no hi hagi persones dignas y reconegudament aptas que puguin representar los nostres interessos devant l' Estat espanyol? No ho sabèm, però lo qu' està en la conciencia de tots es que las personas que per la seva posició y bon nom, podrían dedicar llur valument á la prosperitat de la terra, s' allunyan cada dia més de tota aquesta farsa política, deixant lo camp lliure als més atrevits y de conciencia y procediments més amples.

Si tot això no portés l' anorrement del pais, nosaltres nos n' alegrariam, perque ls que fugen del pudrimer polítich pera no envilirse en las pràctiques y costums tan baixas, s' acosten cada dia més á nostras idees y no està llunyá l' temps en que avansats y madurs complertament desenganyats dels homes y dels procediments dels partits polítichs centralistes, se confonguin ab nosaltres y tots junts enderroquen lo que ja sols se sosté per la passivitat y l' indiferència del pais.

La nostra tasca es aquesta: treballar pera deixondir la conciencia dels catalans, y arrelar als cors dels fills de Catalunya l' verdader sentiment de Pàtria. Lo dia que l' dever nos obligui vulgar que no á defensar no solzament los nostres particulars interessos, sinó ls interessos de tot Catalunya, ab una sola escombrada n' hi haurà prou pera separar lo brut de lo net, puig si ns hi fixem bé, veurem que ls polítichs d' ofici no son més que unas quantas dotzenas que per lo seu desvergonyiment s' han arribat á imposar á las personas honradas.

Aquesta tarda, á las sis, tindrà lloc al «Centre Industrial» una reunió de propietaris d' aquesta ciutat pera tractar de las midas que s' han de prendre en vista de las últimas disposicions de l' Ajuntament que ls privan d' una part ben important de l' aigua que posseixeixen.

Hem sigut los únichs en donar la vèu

d' alerta en aquest assumpt, y ns plau moltíssim que ls nostres clams hagin tingut ressó entre ls propietaris, esperant que las resolucions que s' prenguin en la reunió d' avuy serán d' immediats y positius resultats.

La justicia de la causa que mou als propietaris ha de triomfar per damunt de tots los interessos que n' aquesta qüestió s' ventilan; mes si no fos aixís, estèm disposats á parlar per clar pera que tothom nos entengui.

La falta d' espai no ns permet dir més.

Los delegats de tots los indrets de Catalunya que assistiren a l' Assamblea de Tarrasa, foren en tan gran nombre, que no poguen ésser hostatjats en las fondas de la població, tingueren de rebrer aculliment en moltes cases particulars, qu' expontaniament havian posat llurs habitacions á la disposició dels delegats.

Los nostres amichs, delegats per Tarragona, foren explèndidament acollits en la sumptuosa casa de l' acaudalat fabricant D. Joseph Sala, de qui reberen moltes atencions y extremades probas de consideració y afecte.

En nom de dits amichs y en lo propi, remerciem de tot cor al Sr. Sala y á la seva distinguda família, las atencions y finesas que prodigaren als delegats per Tarragona.

Lo dia de Corpus, ó sia l' dijous vinent; se celebrarà a l' Ateneu lo típic *ball de rams*, adornantse l' saló ab gran esplendidesa y aumentant considerablement la orquestra.

Regna multa animació pera concorrer a l' aquesta festa que promet ésser una de las més brillants d' enguany.

La mateixa companyia gimnàstica que debutà l' diumenge passat ab molt èxit a la Plaça de Toros, donarà aquesta tarde un' altra funció, executantse un variat y escullit programa.

En lo luxós establecimiento de l' acreditat lampista Sr. Danús, hem tingut ocasió d' examinar un nou aparell pera la producció de gas acetilé, inventat per l' esmentat industrial y son soci Sr. Mallol, qu' es sens dupte un dels millors que s' han presentat fins avuy.

Consisteix l' aparell en un gasòmetre que, al pujar ó baixar segons augmenti ó disminucions l' gas que conté, posa en moviment un joch de rodas dentades, las quals, á la vegada, mouen una biela que tanca ó obra automàticament la cayguda de l' aigua en los dipòsits de carburo ahont se produueix lo gas. Aquest, á la sortida dels dipòsits, passa per un aparell de purificació y dessecament que conté un líquid especial, y després en un serpentí s' condensa y penetra al gasòmetre; essent de tot que tant lo pas del gas com la sortida

á l' exterior en cas d' excés de producció, estan regulats per vàlvules automàtiques que l' posan á cobert de qualsevol accident.

Això pel bonich aspecte que l' conjunt presenta com per la precisió y perfecció ab que l' aparell està construit, creyem que ha de cridar l' atenció de tothom que desitgi valerse del gas acetilé, puig ademés lo seu cost es relativament reduhit si s' té en compte la lluminiesa y potència de la llum.

Felicitem de tot cor als senyors Danús y Mallol, no dauptant que ls seus esforços serán ben recompensats pel públic.

Lo nostre estimadíssim amich, l' acreditat metge en Genís Serra y Trilla, acaba d' establir-se en aquesta ciutat, carrer del Compte de Rius 20. 2^{on}

La intel·ligència privilegiada del nostre amich Serra, que ha dedicat los millors anys de sa joventut á l' estudi y á la pràctica de las eufermetats de la pell y malalties cròniques, farà bon segur que aviat compti en aquesta ciutat ab nombrosa y lluhida clientela.

Lo dijous morí D. Carles Soler (q. a. C. s.) pare de nostre estimat amich y company don Joseph.

Réb'l amich Soler y sa afflida familia, la expressió més sincera de nostre profon condol.

Entre ls diferents impresos de propaganda catalanista que s' repartien avans d' entrar á

las sessions de l' Assamblea de Tarrasa, son dignes de mentirse unes elegants cartolinas de color ab la reproducció d' un famós quadro representant a Sant Jordi, caygut á terra y auxiliat per una dama simbolitzant a Catalunya, obsequi brillant que l' Agrupació Catalanista de Tarrasa feya als delegats.

S' están publicant baix la direcció del Reverent Doctor Mossen Rigualt unes fullas de propaganda religiosa que contenen una estampa y un text triadíssim. La colecció completa constarà de dues centas y formarà una obra quin titol serà «La fè de Catalunya.»

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

SERVEY REGULAR Y SETMANAL ENTRE Tarragona, Valencia y Cullera

Sorrà d' aquest port tots los dimecres lo vapor espanyol JUCAR.

Consignataris: Sres. V. y Nebot de P. Ferrer Mary.

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Aguilas, Málaga, Cadiz, Vigo, Carril, Villagarcía, Corunya, Puebla, Marín, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander y Bilbao, sortirà lo 6 del corrent lo vapor CARMEN capitá Don Eloy Manso, admeten càrrega y passatgers.

Lo despatxan sos agents Srs. Fills de Benigno Lopez.

Pera Valencia, Málaga, Vigo, Coruña, Gijón, Santander y Bilbao, sortirà dilluns 3 del corrent, lo vapor PRIMERERO son capitá D. Joseph Vega.

Lo despatxan sos agents Srs. Fills de Benigno Lopez.

Ibarra y C. a de Sevilla

Linia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasages, San Sebastiá, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havra y París.

Sortirà d' aquest port lo dia 6 del corrent lo vapor CABO QUEJO son capitá D. Pedro Beascoechea, admeten càrrega y passatgers pera ls citats ports.

Lo despatxan son consignatari D. Marian Peres.

SVENSKA LLOYD

LINEA DE VAPORS DEL LLOYD SUECH DE GOTHEMBURG

Servey bi-mensual entre Tarragona y ls ports escandinaus

Lo vapor suech NORGE sortirà lo dia 5 ó 6 de Juny, admeten càrrega pera Marsella, Gotemburg, Copenhagen, Estocolm, Cristiania, Bergen, Malmö, Helsingborg, Norrköping, Gefle, Sundsvall, Stettin, Danzig, Koenigsberg, Libau, Riga y demés ports de Suecia, Noruega, Dinamarca, Alemanya y Russia.

Lo despatxan sos agents Srs. Boada germans.

Companyia Valenciana

Serveys de la Companyia Trasatlàntica de Barcelona

Línies de Cuba y Méjich.—SERVEY DEL NORT.—Lo dia 16 de Juny sortirà de Bilbao, l'19 de Santander y l'20 de Coruña, lo vapor

Alfonso XII

directament pera Habana y Veracruz. Admet passatje y càrrega pera litorals de Cuba y pera Costafirmre y Pacífich, ab trasbord á Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia, y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, també ab trasbord á Habana.

SERVEY DEL MEDITERRANI.—Lo dia 25 de Juny sortirà de Barcelona, l'27 de Málaga y l'30 de Cádiz, lo vapor

Buenos Aires

directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units y litorals de Cuba. També s'admet passatje y carga pera Puerto Plata, ab trasbord á Habana.

Línies de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Juny sortirà de Barcelona, l'13 de Málaga y l'15 de Cádiz, lo vapor

Cataluña

directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatje y càrrega pera Veracruz ab trasbord á Habana. Combina pel ferro-carril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich pera quals transports admets passatje y càrrega ab billets y coneixements directes. Combinació pera l'litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatje y càrrega pera Puerto Plata ab trasbord á Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, ab trasbord á Habana.

Línies de Filipinas.—Lo dia 22 de Juny sortirà de Barcelona, havent fet les escalas intermitjas, lo vapor

Alicante

directament pera Port-Said, Suez, Aden, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa oriental de Africa, de la India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línies de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Juny sortirà de Barcelona, l'5 de Málaga y l'7 de Cádiz lo vapor

Leon XIII

directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires. Admet passatje y carga pera Rio Janeiro, Santos, Punta Arenas (Chile), Coronel y Valparaiso, ab trasbord á Cádiz al vapor de la Línia del Brasil.

Línies del Brasil.—Lo dia 2 de Juny sortirà de Vigo y l'8 de Cádiz lo vapor

San Ignacio

directament pera Las Palmas, Rio Janeiro, Santos, Montevideo, Buenos Aires, admets passatje y càrrega pera Punta Arenas, Coronel y Valparaiso, ab trasbord á Montevideo, y passatje pera Montevideo y Buenos Aires, ab facultat de trasbordar á Cádiz al vapor que fa l'servey directe á ditas Repùblicas.

Línies de Canarias.—Lo dia 17 de Juny sortirà de Barcelona, l'18 de Valencia, l'19 d'Alacant, lo 20 de Málaga y l'22 de Cádiz, lo vapor

M. L. Villaverde

directament pera Casablanca, Mazagán, Las Palmas y Santa Cruz de Tenerife, retornant per Cádiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Línies de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dimecres y divendres.

Sortidas de Tanger: dimecres, dijous y dissabtes.

Pera més informes dirigir-se a son agent D. Emili Borrás.

Y 'L MÉS ECONÓMIC

OBTE' L MILLOR ALUMBRAT

Desconfiin de las imitaciones

Pera la venda y conservació dels mecheros dirigir-se al representant
MARIAN CLANXET, CARRER DE LA UNIÓ, 14, TARRAGONA

TOTHOM FOTÓGRAF

Á LA CASA DE DROGAS Y PRODUCTES QUÍMICOS

DE SEBASTIÀ CARDONA

Trobarán los aficionats á la fotografía un assortit complet de cambras, trespeus, cubetas, prempses, escorredors, dispositius d'auqua, esfumadors, calibres, fanals de varis formes, cartolinas, paper citrat Lumière, paper bromurat llifort, placas porcellanas, targetas postals sensibles, estereoscopis y vistas estereoscòpicas y bany viratge combinat.

Dispositiu del paper brillant Gelatina citrat de plata y albumina marca "Fambur".

Cambra instantànea. Llamp exprés

9 per 12 ab 12 chassis 70 pesetas.

9 per 12 ab 6 45 "

Periscope-Delta diafragma iris 9 per 12 ab 12 100 "

9 per 12 ab 6 100 "

9 per 12 ab 6 extra 13 "